Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 4060/89

av den 21 december 1989

om avskaffande av gränskontroller mellan medlemsstaterna vid transporter på väg och inre vattenvägar

(EGT L 390, 30.12.1989, s. 18)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EEG) nr 3356/91 av den 7 november 1991	L 318	1	20.11.1991

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 4060/89

av den 21 december 1989

om avskaffande av gränskontroller mellan medlemsstaterna vid transporter på väg och inre vattenvägar

DE EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Att åstadkomma frihet att tillhandahålla tjänster på transportområdet är en viktig del av den gemensamma transportpolitiken enligt fördraget och följaktligen är målet för denna politik att öka trafikflödet av olika transportslag inom gemenskapen.

Gemenskapen är för närvarande i färd med att vidta åtgärder som syftar till en successiv etablering under tiden till och med den 31 december 1992 av den inre marknad som skall vara ett område utan inre gränser där den fria rörligheten för varor, människor, tjänster och kapital är säkerställd i överensstämmelse med fördraget.

Enligt kommissionens vitbok skall kommissionen lägga fram ett förslag till rådet om avskaffande av gränskontroller och tillhörande formaliteter i fråga om inlandstransporter och dokumentationen rörande dessa.

I enlighet med gällande gemenskapsrätt och nationell lagstiftning som reglerar transporter på väg och inre vattenvägar utför medlemsstaterna kontroller och inspektioner rörande sådana tekniska förhållanden, tillstånd och annan dokumentation, i fråga om vilket det finns krav som motorfordon och fartyg på inre vattenvägar måste uppfylla; dessa kontroller och inspektioner finns det i allmänhet skäl att ha kvar för att undvika störningar i transportmarknadens organisering och för att skydda trafiksäkerheten på vägar och inre vattenvägar.

Enligt gällande gemenskapsrätt får medlemsstaterna organisera och utföra nämnda kontroller och inspektioner där de så önskar, men i praktiken utför de dem normalt ute vid sina gränser.

Sådana kontroller och inspektioner kan genomföras med samma effektivitet på de berörda medlemsstaternas hela territorium, och gränspasseringar bör därför inte tas som förevändning för att genomföra sådana åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

Artikel 1

Denna förordning gäller kontroller utförda av medlemsstater enligt den gemenskapsrätt eller nationella lagstiftning som reglerar transporter på väg och inre vattenvägar med transportmedel som registrerats eller satts i trafik i en medlemsstat.

([1]) EGT nr C 58, 7.3.1989, s. 7.
([2]) EGT nr C 158, 26.6.1989, s. 55.
([3]) EGT nr C 194, 31.7.1989, s. 24.

▼B

Artikel 2

I denna förordning avses med

a) ”gräns”: antingen en inre gräns inom gemenskapen eller en yttre gräns när en transport mellan medlemsstater innefattar genomfart av ett tredje land.

b) ”kontrol”: alla slags kontroller, inspektioner eller formaliteter som myndigheter i en stat genomför vid medlemsstaternas gränser och som innebär att fordonens eller fartygens fria rörlighet stoppas eller inskränks.

Artikel 3

De i bilagan omnämnda kontroller som genomförs i enlighet med gemenskapsrätt eller nationell lagstiftning om transporter på väg och inre vattenvägar mellan medlemsstater skall inte längre utföras som gränskontroller, utan endast som en del av de normala kontrollförfaranden som görs på ett icke diskriminerande sätt inom en medlemsstats hela territorium.

▼M1

Artikel 3a

Kommissionen skall vid behov föreslå ändringar i bilagan för att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen på det område som omfattas av denna förordning.

▼B

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1990.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA

DEL 1

GEMENSKAPSRÄTT

Direktiv

a) Artikel 1.4 i rådets direktiv 86/364/EEG av den 24 juli 1986 om bevis för att fordon överensstämmer med direktiv 85/3/EEG om vikter, dimensioner och vissa andra tekniska egenskaper för vissa vägfordon ([1]), där det föreskrivs att fordon kan utsättas för stickprovskontroller vad avser gemensamma normer om vikter och, vad avser gemensamma normer för dimensioner, endast då det finns misstanke om att fordonet inte överensstämmer med direktiv 85/3/EEG ([2]), i dess lydelse enligt direktiv 89/461/EEG ([3]) och direktiv 88/218/EEG ([4]), varvid direktiv 88/218/EEG föreskriver ändring av direktiv 85/3/EEG såvitt avser en rad bestämmelser för kontroll av mekaniskt reglerad frysutrustning.

b) Artikel 5.3 i rådets direktiv 77/143/EEG av den 29 december 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet ([5]), i dess lydelse enligt direktiv 88/449/EEG ([6]), där det föreskrivs att varje medlemsstat skall erkänna intyg om att ett fordon har genomgått trafiksäkerhetsprov som har utfärdats i en annan medlemsstat; detta erkännande innebär att inhemska myndigheter kan genomföra kontroll var som helst på sitt territorium.

c) Artikel 2.5 i rådets direktiv 84/647/EEG av den 19 december 1984 om användning av fordon hyrda utan förare för godstransporter på väg ([7]), där det föreskrivs att vissa handlingar, nämligen hyreskontraktet och förarens anställningskontrakt, skall utgöra bevis för att direktivets bestämmelser har iakttagits och finnas i fordonet.

d) Artikel 3.2 i rådets direktiv 65/269/EEG av den 13 maj 1965 om standardisering av vissa regler rörande tillstånd till godstransporter på väg mellan medlemsstater ([8]), i dess lydelse enligt direktiv 83/572/EEG ([9]) och 85/505/EEG ([10]), där det föreskrivs att tillstånden måste medföras i fordonet och uppvisas på begäran av inhemsk kontrolltjänsteman.

e) Artikel 3.3, 3.4 och 3.5 i rådets direktiv 76/135/EEG av den 20 januari 1976 om ömsesidigt erkännande av fartcertifikat för fartyg i inlandssjöfart ([11]), i dess lydelse enligt direktiv 78/1016/EEG ([12]), där det föreskrivs att fartcertifikat och andra intyg skall uppvisas på begäran av inhemska myndigheter.

f) Artikel 17.1 i rådets direktiv 82/714/EEG av den 4 oktober 1982 om fastställande av de tekniska kraven på fartyg i inlandssjöfart ([13]), där det föreskrivs att medlemsstaterna när som helst får kontrollera att ett fartyg medför giltigt intyg enligt direktivet.

Förordningar

a) Artiklarna 9 och 10 i rådets förordning (EEG) nr 117/66 av den 28 juli 1966 om införande av gemensamma regler för internationella persontransporter med buss ([14]), enligt vilka en behörig kontrolltjänsteman har rätt att granska och kontrollera intyg och andra handlingar som föreskrivs i förordningen och som regleras i kommissionens förordning (EEG) nr 1016/68 ([15]), i dess lydelse enligt förordning (EEG) nr 2485/82 ([16]) (intyg avseende transport av egna anställda med buss och block med passagerarlistor för tillfällig trafik).

([1]) EGT nr L 221, 7.8.1986, S. 48.
([2]) EGT nr L 2, 3.1.1985, s. 14.
([3]) EGT nr L 226, 3.8.1989, s. 7.
([4]) EGT nr L 98, 15.4.1988, s. 48.
([5]) EGT nr L 47, 18.2.1977, s. 47.
([6]) EGT nr L 222, 12.8.1988, s. 10.
([7]) EGT nr L 335, 22.12.1984, s. 72.
([8]) EGT nr 88, 24.5.1965, s. 1469/65.
([9]) EGT nr L 322, 28.11.1983, s. 33.
([10]) EGT nr L 309, 21.11.1985, s. 27.
([11]) EGT nr L 21, 29.1.1976, s. 10.
([12]) EGT nr L 349, 13.12.1978, s. 31.
([13]) EGT nr L 301, 28.10.1982, s. 1.
([14]) EGT nr 147, 9.8.1966, s. 2688/66.
([15]) EGT nr L 173, 22.7.1968, s.8.
([16]) EGT nr L 265, 15.9.1982, s. 5.

▼B

b) Artiklarna 17 och 18 i rådets förordning (EEG) nr 516/72 av den 28 februari 1972 om införande av gemensamma regler för skytteltrafik med buss mellan medlemsstaterna ([1]), i dess lydelse enligt förordning (EEG) nr 2778/78 ([2]), som föreskriver att tillstånd, passagerarlista och passagerarnas resehandlingar enligt definition i förordningen och fastställt genom kommissionens förordning (EEG) nr 1172/72 ([3]) skall medföras i fordonet och uppvisas på begäran av behörig kontrolltjänsteman.

c) Artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 517/72 av den 28 februari 1972 om införande av gemensamma regler för linjetrafik och speciell reguljär trafik med buss mellan medlemsstaterna ([4]), i dess lydelse enligt förordning (EEG) nr 1301/78 ([5]), som föreskriver att tillstånd enligt artikel 3 i förordningen som fastställts genom kommissionens förordning (EEG) nr 1172/72 skall medföras i fordonet och uppvisas på begäran av behörig kontrolltjänsteman.

d) Artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter ([6]), varigenom medlemsstaterna får rätt att vidta åtgärder som omfattar bland annat organisation, förfaranden och medel avseende ett kontrollsystem för att se till att förordningen efterlevs.

e) Artikel 19 i rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter ([7]), varigenom medlemsstaterna får rätt att vidta åtgärder som omfattar bland annat förfaranden och medel vid kontroll av att färdskrivare överensstämmer med förordningen.

f) Artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 3164/76 av den 16 december 1976 om gemenskapskvot för godstransporter på väg mellan medlemsstater ([8]), i dess lydelse enligt förordning (EEG) nr 1841/88 ([9]), där det föreskrivs att gemenskapstillståndet skall uppvisas på begäran av behörig kontrolltjänsteman.

▼M1

DEL 2

NATIONELL LAGSTIFTNING

a) Kontroll av förarnas körkort vid person och godstransporter

b) Kontroll av transportmedel för farligt gods och då särskilt:
   i) Dokument
      — Förarens utbildningsbevis
      — Säkerhetsföreskrifter
      — Intyg om godkännande (ADR eller motsvarande standarder)
      — Kopia av dispens, om så är tillämpligt (ADR eller motsvarande standarder)
   ii) Märkning av det fordon som transporterar det farliga godset
      — Orange skylt
         — överensstämmelse
         — placering på fordonet
      — Varningsskylt på fordonet
         — överensstämmelse
         — placering på fordonet
      — Identifieringsskylt på tanken (för fasta och avtagbara tankar eller containertankar)
         — befintlighet och läsbarhet
         — dag för senaste besiktning
         — besiktningsmyndighetens stämpel
   iii) Fordonsutrustning (ADR eller motsvarande standarder)
      — Extra eldsläckare
      — Specialutrustning
   iv) Fordonets last

([1]) EGT nr L 67, 20.3.1972, s. 13.
([2]) EGT nr L 333, 30.11.1978, s. 4.
([3]) EGT nr L 134, 12.6.1972, s. 1.
([4]) EGT nr L 67, 20.3.1972, s. 19.
([5]) EGT nr L 158, 16.6.1978, s. 1.
([6]) EGT nr L 370, 31.12.1985, s. 1.
([7]) EGT nr L 370, 31.12.1985, s. 8.
([8]) EGT nr L 357, 29.12.1976, s. 1.
([9]) EGT nr L 163, 30.6.1988, s. 1.

▼**M1**

— Överlast (i förhållande till tankens kapacitet)
— Surrning av gods
— Förbud mot samlastning

c) Kontroll av transportmedel för lättfördärvliga livsmedel och då särskilt:
i) Dokument
— Intyg om utrustningens överensstämmelse
ii) Specialutrustning för transport av lättfördärvliga livsmedel
— Godkännandeskylt
— Identifieringsmärken
iii) Specialutrustningens funktion
— Temperaturförhållanden